

Nežina poklicna pot

Diplomo na Filozofski fakulteti (slavistika) je opravila leta 1960.

Tedaj so se na ljubljanski televiziji začele priprave za šolske oddaje. Neža je imela dovolj prakse in diplomo - zato so jo sprejeli za prvo urednico šolskih TV oddaj. Ob tem je opravila novinarsko preizkušnjo in v Rimu mednarodni tečaj za šolske TV oddaje. Zaradi pomanjkanja denarja za šolstvo so čez dobro leto šolske TV oddaje ukinili.

Ostala je v novinarstvu, vendar ne na radiu ali televiziji. Zanje je samo pisala; predvsem za radio - vse življenje. Delala pa je kot novinarka, tudi kot tehnična urednica v uredništvu Rodne grude; pri Pionirskem domu je urejala brošure za slavnostne dneve v šolah; pri Otrok in družina je bila tehnična urednica. Posebej ji je bilo blizu delo pri Kmečkem glasu, kjer je urejala kulturno rubriko (iz tega je nastala takratna in sedanja Pisana njiva) - in bila istočasno terenska reporterka. Njeno področje je bilo Kozjansko. Vozila pa se je po vsej Sloveniji, potovala po Jugoslaviji in včasih tudi čez mejo. To je dalo številne reportaže in potopise - za Kmečki glas seveda.

To letečo idilo je presekala smrt v družini (umrl je mož Herman Škofič). Takoj je morala poiskati drugo službo - da je lahko več doma pisala in zaslužila za preživljanje vseh štirih (poleg otrok še za mamo). Prijavila se je in bila sprejeta na mesto glavne urednice (in direktorice) lista Prosvetni delavec. Sedem let je ostala tam. To so bila z delom in odgovornostjo zelo obremenjena leta.

Ko je sin dobil štipendijo za srednjo šolo, je službo menjala za strokovno sicer zveneče, a manj odgovorno in manj plačano delo: postala je samostojna svetovalka za kulturo pri Komiteju za informiranje SR Slovenije. Tam je ostala do upokojitve.

1965. Novinarka - terenska reporterka pri Kmečkem glasu.

1967. Ob začetku vodenja časnika Prosvetni delavec.

1971. Na predavanju za urednike vseh jugoslovanskih prosvetnih listov (v Dubrovniku).